

BANCIU, AXENTE

n. 20 iulie 1875, Săliște, jud. Sibiu

d. 13 august 1939, jud. Sibiu

A fost cel mai mic dintre copiii familiei Stan și Maria (n. Roșca) Banciu.

Școala primară o face în localitatea natală (1881-1885), după care timp de șase ani (1885-1891) frecventează liceul din Sibiu, iar ultimii doi ani îi face la Brașov. Aici obține bacalaureatul în 1893, după care, beneficiind de o bursă din partea Fundației „Moga”, se înscrie la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității Regale din Budapesta. Absolvent al acesteia în 1897, este specializat în limba română și limba maghiară.

În anii studenției a activat în Societatea Academică „Petru Maior”, fiind coleg de generație cu Iuliu Maniu, Aurel Vlad. În anii procesului memorandiștilor s-a implicat în acțiunile organizate de tinerimea română. Încă de atunci începe colaborarea la ziarele românești.

După izbucnirea războiului rămâne pe postul său de dascăl la Liceul „Andrei Șaguna” pe care îl ocupase încă din 1903. Este nevoit, datorită poziției sale în comunitatea românească din zonă, să se retragă odată cu Armata română în toamna anului 1916. În România, ajutat de Ion Bianu lucrează o perioadă la Biblioteca Academiei Române, apoi la Liceul „Codreanu” din Bârlad; în timpul refugiului din Moldova ocupă pe rând funcții în Ministerul Educației, dascăl la liceele „Remezova” și „B.P. Hașdeu” din Chișinău. Aici îl găesc evenimentele de la începutul anului 1918. Colaborează cu articole la ziarul „România Nouă”.

Revine în Brașov, iar după Unire se întoarce la catedra pe care o părăsise în 1916. A fost desemnat membru în Marele Sfat Național, activând în comisia ce propunea membrii care urmau să fie cooptați după intrarea în activitate a acestui organism cu rol legislativ.

În perioada 1926-1929 va conduce ca președinte despărțământul Brașov al *ASTREI*. A fost ales membru de onoare al „Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat”.

A câștigat și un mandat de senator pe listele guvernului Iorga (1931-1932).

A avut un rol deosebit în editarea revistei „Țara Bârsei”. De-a lungul vieții, a colaborat la multe publicații ardelenice: „Tribuna” (Arad), „Dreptatea” (Brașov), „Țara Noastră”, „Ardealul” (Chișinău), „Transilvania”, „Gazeta Transilvaniei”, „Societatea de Măine” etc.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial se stabilește la Săliște, apoi la Sibiu.

Cu puțin timp înainte de reorganizarea Academiei Române este ales membru de onoare al înaltului for științific.

Se stinge într-un deplin anonimat, după grea suferință, la Sibiu în 1959.